

Luciën Noens

foto's en verhalen over paddenstoelen

In memoriam

Geboren: 21-02-1941 te St.Jansteen Overleden: 21-03-2010 te Hulst

Inhoud

Paddenstoelen - Funghi	2
Bruine kale inktzwam - Coprinus romagnesianus.	2
Kluifzwam en Morielje - Helvella en Morchella	5
Traliestinkzwam en andere stinkerds	13
Kleurenpracht in Ganoderma-land	20
Gesteelde lakzwam.....	20
Harslakzwam.....	22
Waslakzwam	26
Paddestoelexcursies in 2003	28
Paddestoelen in het Axelse bos – excursie 2004	31

Paddenstoelen - Funghi

Verhalen met foto's over vier soorten paddenstoelen en twee paddenstoelenexcursies, zoals gepresenteerd op zijn vroegere website <https://people.zeelandnet.nl/Inoens/index.htm>

Bruine kale inktzwam - *Coprinus romagnesianus*.

Een sombere novemberdag in 2003.

Een ommetje naar de postbus.

Een bijna schop onder een tros paddenstoelen.

Plaats: Hulst, Rossinistraat tegen een gemeentelijke bloembak van 'kopse' bielzen.

"Verhip, deze lijkt op een Kale inktzwam maar dan met een bruin en geschubd uiterlijk".

De Kale inktzwammen die ik ken zijn grijs en soms een tikkeltje bruinig bij oudere exemplaren. Deze is toch duidelijk anders. Perzik kleurig met roodbruine korte schubben en net als alle inktzwammen snel vergankelijk.

Maar snel een foto genomen van deze groep voordat er een hoopje snot op de stoep overblijft van deze groep inktzwammen. De biels waar deze figuur van eet is van binnenuit reeds ver opgegeten en ze komen van tussen de bestrating. De andere bielzen zien er kennelijk nog goed uit.

Alle 'sporen' wijzen richting *C. romagnesianus*, de Bruine kale inktzwam die mogelijk al in het hout of compost aanwezig was tijdens het plaatsen van deze bloembak zo'n 10 jaar geleden. Ik ben benieuwd of er komende jaren bij de andere bielzen ook fructificatie optreedt. Een verplicht rondje langs de gemeentelijke houten bloembakken staat de komende jaren op het programma van schrijver dezes.

Het verplichte rondje levert met Pasen 2004 (11-04-04) een nieuwe partij vruchtlichamen op.

Toch een vreemde Nederlandse benaming voor deze paddestoel.

Blijkbaar hebben de naamgevers hier met een dilemma gezeten. De Duitse naamgeving is Braunschuppiger tintling en ook hier is de wetenschappelijke naam veranderd (= squamosus (Bres.) Romagn.). Maar een bruinschubbige is hier toch eigenlijk wel op zijn plaats. Echter de achternaam squamosus was blijkbaar al gebruikt bij *Polyporus squamosus* en mag dan niet meer voor andere soorten dienen. Ook squarrosa was al gebruikt, dus kon ook niet en twee achternamen heeft men liever niet.

Net zoals de Kale inktzwam, *Coprinus atramentarius* is deze ook fors en komt voor in bundels welke vrij snel tot een inktachtige substantie vervloeien zoals de foto's laten zien. Binnen een week is het voor deze soort einde verhaal.

Op 23 april 2004 tref ik te Axel in het gemeentelijk bos met de sportvelden deze soort aan op het nog aanwezige wortelstelsel van een enkele jaren geleden gekapte populier. Deze hebben meer de grijze hoed van de Kale inktzwam. Mogelijk is het materiaal waar deze van leeft ook van invloed op de hoofdkleur en ze staan ook op een veel vochtiger plaats dan de voorgaande.

Hulst, 20-11-2003 Bijgewerkt: 2-05-2004

Luciën Noens

Kluifzwam en Morielje - Helvella en Morchella

De meeste van deze soorten verschijnen in het voorjaar. Dit jaar (2004) kwam als eerste de melding binnen van de Kegelmorielje, *Morchella elata*, op 31 maart. In een tuintje te Hulst achter een groene gft-container staan er hier tegen een muur zo'n twintigtal van deze soort.

Zelfs vanuit Malden kwam een liefhebber ze op de foto zetten, toch zo'n paar uur rijden.

Liggend of staand model...

Ze komen vlak tegen de muur uit de grond omdat er op het gebroken steen pad een anti-onkruidscherm ligt wat blijkbaar ook de vruchtlichamen van deze paddestoel tegenhoudt. Dit is een saprotrofe, stikstofminnende soort en vermoedelijk heeft hier in het verleden een vogel verblijf gestaan. Vogelpoepjes zijn nogal stikstofrijk en ze staan in een u-vorm deze kegeltjes. Ook zal het steentjespad wel zorgen voor een langzame kalkgift.

Een andere morielje, de Gewone morielje, *Morchella esculenta*, is op de stadswal in Hulst naar ik mag aannemen al enkele jaren uitgestorven. Deze kwam tot eind vorige eeuw nog vrij frequent voor, soms massaal, echter in de 90er jaren zijn de lepen massaal gekapt vanwege de iepenziekte. Het restant aan boomwortels is ondertussen vergaan en het is gedaan met deze morieljes die ook saprotroof zijn en graag een kalkspoortje mogen hebben (kalkafgifte van schelpen ondergronds).

Gelukkig hebben ze in Axel nog een bos(je) met nog enkele gezonde lepen en daar zijn ze zoals al vele jaren nog te vinden. Blijkbaar zijn ze toch aan de lep gebonden want ook hier staan ze op of nabij het wortelstelsel en bij andere bomen zijn ze nooit aanwezig. De bodem is ook hier zanderig met schelpjes voor de kalkgift.

Let op de detail foto van deze en van de Kegelmorielje. Het lijnenspel van de hoedstructuur is duidelijk anders.

Op 25 april 2004 stond in Axel deze kanjer..... en hij was al aan het krimpen.

Vorig jaar (2003) stonden er hier een tiental van deze jongens, maar dan iets minder groot.

20 April 2004, groeiplek onder bomen in een laag liggend bos deel vlakbij de tennisvelden te Axel, de Kapjesmorielje, *Morchella semilibera*. Deze soort mag graag een humeuze, voedselrijke vochtige bodem. Geheel anders dan de redelijk stevige Gewone- en Kegelmorielje zijn deze zeer broos. Mogelijk zijn deze niet zo gezond daar ze enigszins onwel ruiken en je hoeft ze maar aan te raken of ze vallen omver. Bacterie besmetting?

De beide linkse foto's zijn uit Axel. De beide rechtse zijn uit Hulst.

24 April 2004, Hulst, Saxhavenstraat. In een gemeentelijk plantsoentje waarin afgelopen winter een deel van heesterachtige boompjes drastisch gesnoeid is en de bodem lichtelijk is omgewoeld staan hier 7 stuks Kapjesmorielje te pronken. Deze zijn veel steviger dan die in Axel. Het milieu waar deze staan is schraler en droger (klei met zand). Gelukkig was de naaste bewoonster hier illegaal aan het tuinieren en zo werden deze paddestoelen hier ontdekt. Eén telefoontje naar schrijver dezes was genoeg om ze op de foto te zetten.

Op hetzelfde tijdstip als de morieljes duiken de **kluifzwammen** op.

De meeste kluifzwammen groeien echter in een ander milieu als morieljes. Diverse soorten hebben hier voorkeur voor populier (*Populus spec.*) en ze staan dan meestal vlak langs een grazig pad zoals dat heet.

Mijn eerste kluifzwam van 2004 was de Nonnekapkluifzwam, *Helvella spadicea* en wel te Axel langs de 'ijsbaan' tussen schraal gras op 9 april.

.... Knotpopulier langs de ijsbaan....

... fijn wortelend ...

Ook in Hulst verschijnen ze onder populier op 20 april. Ze staan soms solitair of soms in groepjes van een stuk of vier.

Tussen lang gras zijn ze, als ze er staan, moeilijk te vinden daar ze nogal klein zijn.

Vlakbij de Nonnekapkluifzwam te Axel staat op 25 april de Zwarte kluifzwam, *Helvella lacunosa*. Deze is in een vroeg stadium licht bruin maar wordt later donkerbruin. Ook deze staat in de nabijheid van populier in kalkrijk zand. Bij deze kan je op het verkeerde been worden gezet door de lichte kleur en zeker niet zwart. Ook de steel is dan van een witte kleur voorzien. Normaal ziet deze paddestoel er grijzig, voor de steel en zwart voor de hoed uit. Echter het zadelvormig hoedje (receptaculum), 3 lobbig en de geribbelde steel horen ondanks de afwijkende kleur toch bij de Zwarte kluifzwam. Volgens de literatuur een zomer/herfst soort. Ook hier slaat de poging tot

misleiding toe. Misschien is er door het vroege groeiseizoen minder pigment aanwezig. Ik heb er geen andere verklaring voor kunnen vinden. Bij vlinders kan dit ook voorkomen, zoals bij het Landkaartje dat in het voorjaar rood als hoofdkleur heeft en in de nazomer heeft deze vlinder zwart als hoofdkleur.

Toch, voor deze 'Zwarte' kluiwzwam, moet je oppassen dat je ze in een jong stadium niet verwisseld met een hondendrol! Het grootste deel van de steel zit namelijk onder de grond. Droog krijgen ze een zwart/bruine hoed.

Een andere soort staat te Hulst op 27 april 2004, ook onder populier met grazig wandelpad en vlakbij de Nonnekapkluiwzwam. Ze zijn ook nog in een jong stadium want om de steel als identificatie te zien moet je ze uitgraven. Ze vallen op als donkere bekerzwammen bij een molshoop. Het zijn echter geen bekerzwammen, maar het is de Grote schotelkluiwzwam. **Helvella queletii** voor de wetenschappelijke naam. Ze staan 'gezellig' bij elkaar op zo'n paar vierkante meter met 27 stuks tussen hondsdrif, grote brandnetel een beetje mos en gras.

..... ook in kleine groepjes en enkele solitair.

In vochtige toestand zijn ze bruin, droog zijn ze zwartbruin vanbinnen en antraciet kleurig aan de buitenkant. Ook fijn wortelend.

28 april 2004 staan er 27 stuks. Dichter bij els en lijsterbes ... toch horen ze bij de populieren.

Diverse soorten komen in de literatuur voor onder een andere naam.

In dit artikel is de naamgeving gebruikt volgens het Overzicht van de paddestoelen in Nederland. Auteurs E. Arnolds, Th. W. Kuyper en M. E. Noordeloos. Nederlandse Mycologische Vereniging 1995.

Andere gebruikte namen in diverse literatuur zijn:

- ☒ *Morchella conica* is *Morchella elata*, Kegelmorielje.
- ☒ *Morchella rotunda*, *M. vulgaris*, *M. rigida*, *M. umbrina* zijn allen *Morchella esculenta*, Gewone morielje.
- ☒ *Mitrophora semilibera* is *Morchella semilibera*, Kapjesmorielje.
- ☒ *Helvella sulcata* (*H. phlebophora*) is *Helvella lacunosa*, Zwarte kluifzwam.
- ☒ *Helvella leucopus*, *H. albipes* is *Helvella spadicea*, Nonnekapkluifzwam.
- ☒ *Helvella solitaria* is *Helvella queletii*, Grote schotelkluifzwam.

Hulst, 05-05-2004. Luciën Noens

Traliestinkzwam en andere stinkerds

Dankzij de overlast van katten in een voortuintje aan de Poorterslaan te Hulst verschijnt hier medio juni 2004 de *Clathrus ruber*, ook wel de Traliestinkzwam genoemd.

Katten uit de buurt plegen in dit tuintje hun natuurlijke behoefte te doen en de bewoonster van nr. 91 is deze stank beu zo vlak bij de voordeur. De oplossing zou zijn; het planten van exotische grassen in de 'bloembak' die de bodem bedekken en weg katten! De planten gedijen goed ondanks ons enigszins kille klimaat. Door de ligging van de huizen is de beschutting hier misschien maximaal en kunnen deze exoten het hier volhouden.

Deze paddestoelensoorst wordt in Nederland niet zo dikwijls waargenomen in de buitenlucht. Onze bekende soorten zoals de Grote en de Kleine stinkzwam worden meer gezien en geroken. Even voorstellen.....

Mutinus caninus, de Kleine stinkzwam, milde geur.

Foto: Joop Rijnders.

Mutinus ravenelii

Foto: G. van Bernebeek, Malden.

De ontwikkeling van al deze stinkzwammen geschiedt binnen enkele uren vanuit een soort ei, ook wel duivelsei of heksenei genoemd zoals te zien is op onderstaande foto.

Duivelsei van *Phallus impudicus*, de Grote stinkzwam.

Deze paddestoelen mogen graag in een zandige humusrijke omgeving groeien en wanneer het lente wordt komen de duivelseieren tot ontwikkeling. Deze naam komt nog uit de tijd dat men niet verklaarbare dingen aan duivels en heksen toeschreef. Uit deze eieren komen geen vogeltjes of slangen, maar andere gedrochten waardoor men dacht dat er duivelse krachten aan het werk waren. De walgelijke stank alleen al leek toen iets bovennatuurlijks!

Het vruchtlichaam van de Grote stinkzwam. Nu nog in maagdelijke toestand.....

De top met de olijfgroene, sporendragende, laag gaat pas goed stinken wanneer de zon schijnt en daardoor veel vliegen actief worden. De paddestoel gebruikt deze vliegen voor de sporen verspreiding die door de kadaver lucht worden aangetrokken. Blijkbaar speelt de kleur van het 'vlees' in dit geval geen rol. Bovenstaande Grote stinkzwam wordt na een paar uur al druk bezocht door diverse vliegensoorten en zelfs door een naaktslak die het blijkbaar ook lekker vindt en de door de vliegen gemorste slijmdruppeltjes opslurpt.

De achterzijde is reeds kaal gegeten, dit is ook de zuidkant (zonzijde). Men is nu aan de noordkant bezig en binnen een kwartiertje staat hier een kale stinkzwam, de vliegen zijn naar elders en de naaktslak zal de restjes opruimen.

Hier in Nederland komen nog enkele andere soorten stinkzwam voor zoals:

- ☒ Spitse stinkzwam, *Mutinus elegans*.
- ☒ Roze stinkzwam, *Mutinus ravenelii*.
- ☒ Duinstinkzwam, *Phallus hadriani*

en de zeer zeldzame (exoten) zoals:

- ☒ Gesluerde dame, *Phallus duplicatus*.
- ☒ Inktviszwam, *Clathrus archeri*
- ☒ Traliestinkzwam, *Clathrus ruber*.

Deze laatste als verrassing in een voortuintje met exotische grassen.....

Geen nare kattenluchtjes meer maar.....

.... deze kan een walgelijke kadaverstank voortbrengen en dat aan de voordeur.

De grassen op de linker foto; het hoge gras is *Miscanthus sin. gracillimus*, het lage gras is *Ophiopogon japonicus* en de bamboe is *Phylostachys aurea*.

Op de rechtse foto een vers exemplaar. Een weggeworpen stuk aardewerk of is het een lampion ?? Het is een hele verrassing dat dit zomaar in een tuintje groeit.

Sinds 1735 al in Nederland bekend en vaak als standplaats bij exotische gewassen, maar wordt zeer zelden waargenomen. Ook hier zullen de vliegen en slakken wel raad mee weten. Het mycelium van deze paddestoel is waarschijnlijk met de exotische planten meegekomen of de vliegen hebben de sporen mogelijk uit de nabije omgeving meegebracht naar deze standplaats. Misschien zijn er in de buurt nog tuinen met dit soort exotische planten en met compost en hout uit tropische landen kunnen er ook allerlei soorten verschijnen die hier eigenlijk uitheems zijn.

Deze is in tegenstelling tot de Grote stinkzwam wel vleeskleurig.

Is de warme (hete) zomer van 2003 verantwoordelijk voor de aanmaak van vruchtlichamen van deze stinkerd en zullen er in de toekomst nog meer verschijnen, ook elders?

De voor ons gewone Grote stinkzwam maakt ook dit jaar buitengewoon veel vruchtlichamen. Het ligt misschien ook aan de dit voorjaar al vroeg zomerse dagen en we hebben al een tropische dag gehad (volgens De Bilt). Het spreekt voor zich dat dit tuintje extra aandacht krijgt vanwege deze zeer zeldzame paddestoel.

Hulst, 20-07-2004

Luciën Noens.

Kleurenpracht in Ganoderma-land

Drie leden uit deze Ganoderma familie komen hier aan bod door middel van een uitgebreide foto-reportage:

- ☒ Gesteelde lakzwam, *Ganoderma lucidum*.
- ☒ Harslakzwam, *Ganoderma resinaceum*.
- ☒ Waslakzwam, *Ganoderma pfeifferi*.

Gesteelde lakzwam

Het begin van de Gesteelde lakzwam ziet er maar witjes uit. De start van de fotoserie begint op 28-08-2005. De paddenstoel fructificeert op een levende Haagbeuk, *Carpinus*.

De grote donkere exemplaren zijn van voorbije jaren.

De foto's zijn genomen met telkens een week tussenruimte.

Het is nu 25 september 2005.

De paddenstoel is bijna volgroeid.

24 november 2005

15 december 2005.

De buisjeslaag van een volgroeid exemplaar.

Harslakzwam

De Harslakzwam start geheel roomwit zoals geconcentreerde koffiemelk. Voor het prille begin was ik twee tot drie weken (schatting) te laat. Deze fotoserie begint op 23-07-2005. Het gras zit er doorgegroeid maar dit is maar schijn. Het gras is overmeesterd door de paddenstoel. Alles wat deze tegenkomt wordt ingesloten door de snelle groeiwijze en deze groeit aan de voet van een Zomereik, *Quercus robur*.

Standplaats: Vylainlaan te Heikant, gemeente Hulst.

Aan de ingang van de manege, een gevaarlijke standplaats. Drukke weg, schrikkende paarden.

Let op het omgekruld blad van de eerste foto (rechts), het is nog steeds zichtbaar.

Wat water en een kwastje doet wonderen. Schilderen met water!!!

Gedurende drie maanden is het groeiproces vastgelegd. De buurvrouw heeft het gazon steeds voorzichtig gemaaid. De overbuurvrouw heeft de kwajongens in de gaten gehouden. Op 31 oktober heeft een onverlaat deze schitterende paddenstoel laten verdwijnen.

Bovenop gezien lijkt het op één paddenstoel maar van opzij zijn het duidelijk twee vruchtlichamen. Het is wel een groot exemplaar, het grootste meet 43x31x19 cm. Samen gemeten 54x31x19 cm. Macroscopisch verschil met de Waslakzwam: Een gelijkvormige hoed. De Waslakzwam vormt meer schijnhoeden. Het hoedvlees is lichter van kleur en de buisjeslaag donkerder dan de Waslakzwam. Zie een detailfoto van de buisjes in het artikel over de Waslakzwam. Bij beide soorten ligt het smeltpunt van de waslaag (lucifer test) op circa 60 graden Celsius.

Waslakzwam

Verschillend aan voorgaande start deze Waslakzwam op het oude overjaarse vruchtlichaam. Deze fotoserie begint op 19-07-2005.

Foto rechts: het verschil in doorsnede. Midden links een stukje hoed van de Harslakzwam en daar onder dat van de Waslakzwam.

Ook gedurende drie maanden is deze Waslakzwam gevolgd. De groeiplaats is net als de Harslakzwam langs een drukke weg, aan de voet van een Prunus japonica, Japanse sierkers. Het is altijd spannend of deze paddenstoel er na een week nog staat.....

Deze is beduidend kleiner dan de Harslakzwam welke in Heikant stond. Maar aangezien deze meerjarig is en als er geen ongelukje mee gebeurt, dan kan deze ook groot worden. Net zoals de Gesteelde lakzwam en de Harslakzwam komt de mooie diepe kleur pas tevoorschijn wanneer je de hoed met water schoonmaakt. De bruine sporen en ander stof maken dat de hoed er minder fraai uitziet.

Op 24 december 2005 zit de paddenstoel nog steeds aan de boom. Hij ziet er nu onopvallend uit, zoals de kleur van de boom. Hij heeft als begeleider de Ganoderma lipsiense in wording.... Beide soorten zijn deze boom langzaam aan het verorberen!

Hulst, 24-12-2005 Luciën Noens

Paddestoelexcursies in 2003

Door L. Noens

Het gemeentelijk bos, te Axel, met de sportvelden beet op 27-04-2003 het spits af.

Een droog voorjaar zorgt voor een slechte start bij de voorjaarspaddestoelen.

De lang verwachte regen kwam eigenlijk een dag of vier te laat.

Met negen deelnemers werd om 13.30 u de zoektocht aangevangen op zoek naar de typische voorjaarspaddestoelen.

De start was meteen al zeer goed. Langs het toegangpad ri. kreek en achter de tennisvelden een bijzondere vondst. Er was even verwarring voor de naam, maar snel werd duidelijk dat deze soort onder de morieljes thuis hoort. Het was de Kapjesmorielje, *Morchella semilibera*, en van op afstand lijkt deze enigszins op de Grote stinkzwam. Het was ook de bedoeling van deze excursie om opzoek te gaan naar typische voorjaarsoorten en dit was dan ook een klapper van betekenis!

Nu staat dit bos bekend voor speciale soorten die je hier in de omgeving verder niet tegenkomt. De bodem bestaat uit enigszins kalkrijk zand, plaatselijk verrijkt door 'gemeentelijke houtsnippers' die vooral de paden toegankelijk houden daar er soms hoog water heerst. Enkele jaren geleden is er een kaalslag gepleegd, vooral onder de kaprijpe populieren.

De Gewone morielje en de Voorjaarspronkridder stonden ook op het programma.

Van de Voorjaarspronkridder, *Calocybe gambosa*, hebben we maar een enkele, en nog wel in een zeer jong stadium kunnen vinden, maar de typische nieuwe broeken geur was toch al waarneembaar. De Gewone morielje, *Morchella esculenta*, was met een tiental enorme exemplaren hier overduidelijk aanwezig. Ik had ze nog nooit zo groot gezien.

Een soort die ook wel eens in het najaar opduikt stond hier ook te schitteren op een omgezaagde lep nl. de Zadelzwam, *Polyporus squamosus*. Meestal maakt deze soort twee vluchten, maar tijdens de najaarexcursie was deze soort afwezig. De vorm doet wel eens denken, voor de ouderen onder u, aan zo'n indrukwekkend tractorzadel van de 'naoorlogse generatie' tractoren.

Excursie op 5-10-2003 op het SBB terrein 'De Zoete Vaart' te Hulst.

Wederom werd met negen deelnemers de tocht om 13.30 u aangevangen. Desondanks de tropische zomer met zeer weinig regen is deze excursie enorm meegevallen. De heilige Pluvius was deze keer precies op tijd geweest met zijn regenbuien. Doordat er zoveel soorten te zien waren, nl. 106, is deze excursie behoorlijk uit de hand gelopen qua tijd dan. Normaal doen we er zo'n twee uur over maar deze keer zijn we na drie uur maar naar huis gegaan..... De najaarsoorten waren nagenoeg allen en overvloedig aanwezig.

Zondag 26 oktober 2003.

Wederom het gemeentelijk bos aan de Boslaan.

.... met 35 deelnemers aan deze excursie te Axel.

We gingen op zoek naar Aardsterren, Koraalzwammen en Honingzwammen en verder alles wat in het vizier komt. Gelukkig is de jeugd ook goed vertegenwoordigd, want meestal zijn dit goede speurneuzen en ze zijn qua lengte dan ook dichterbij de grond wat gunstig is. De 35 deelnemers hebben dan ook kunnen genieten van deze zoektocht bij mooi najaarsweer.

Tranende franjehoeden en Stinkparasolletjes op reeds ver vergane houtsnippers. De Levertraanzwam, *Macrocyttidia cucumis*, enkele oudere deelnemers konden zich de typische geur van levertraan nog goed herinneren en gelukkig is toen Davitamon uitgevonden. Deze paddestoelensoort was hier met velen aanwezig. Uiterlijk niet bijzonder maar toch een paddestoel met zoals dat heet een bijzondere beleving.

Koraalzwammen, waar dit bos voor bekend staat (in de 90-er jaren) zijn niet gevonden. Mogelijk was het afgelopen jaar toch te heet en droog geweest of ze zijn door biotoop verandering uitgestorven.

Aardsterren zijn wel gevonden en wel de Gekraagde aardster, *Geastrum triplex*.

Op de resterende dikke stobben van de gerooide populieren kwam de Platte tonderzwam, *Ganoderma lipsiense* met ook de Tepelgalvlieg *Agathomyia wankowiczi*, en de Honingzwam massaal voor. Deze laatste steekt altijd massaal de kop op in de laatste week van oktober en wanneer het zo begin november begint te vriezen verdwijnen ze ook massaal, geen antivries bij. Het is bijna allemaal Sombere honingzwam, maar ik vind dit toch een mooie en helemaal geen sombere paddestoel. Verrassend was de vondst van de Kleine stinkzwam, *Mutinus caninus*, en de Vliegenschwam, *Amanita muscaria*, welke voor het eerst in dit gebied zijn gevonden. Een compleet raadsel was een houtbewonende soort die enorm van kleur afweek. Het bleek later (na uitgebreid onderzoek) om de Zalmzwam te gaan die wel heel erg 'gecamoufleerd' was. Deze behoort zalmkleurig roze te zijn en hier door uitdroging crèmekleurig. We hebben dus de schitterende roze kleur gemist. Je kan ook niet alles hebben. Misschien volgend jaar beter. De meeste najaarspaddestoelen waren ook hier aanwezig.

Tot de volgende keer, Luciën.

Paddestoelen in het Axelse bos – excursie 2004

De uitstap naar Zeeuws-Vlaanderen op 9 oktober 2004 van de paddestoelenwerkgroep. Eindelijk was het dan zover. Na twee jaar toch op excursie naar Axel. Een klein select gezelschap begon aan de zoektocht. Weerstation 'Westdorpe' meldt reeds de eerste nachtvorst aan de grond..... maar wel schitterend zonnig weer. Nog net geen 10.30 uur, de eerste deelnemers trekken toch maar uit voorzorg de laarzen aan.

.... wel wenselijk om door brandnetel en braam te struinen.

Met negen deelnemers werd de zoektocht aangevangen in dit gemeentelijk bos met de voetbalvelden, Amersfoort coördinaat 52-364. Ondanks de droge periode maar dankzij de lage ligging van dit bos was het toch nog vochtig genoeg om de paddestoelproductie in gang te zetten en heel verrassend was dit seizoen hier de aardsterren 'regen'! Boleet en russula moet je hier niet zoeken, ze zijn altijd al spaarzaam geweest in dit bos. Dit is meer een *lepiota* bos en die hebben we dan ook veel gezien, maar welke ?? Ook de levertraanzwam (visolie lucht) is goed van de partij.

...nog geen geur document.... ...en dit zijn geen 'Zalmsnippen'

In één in moten gezaagde dode lep leven diverse soorten zoals bovenstaande Zalmzwam (foto), Rookzwam, Zadelzwam, Reuzenzwam. Deze laatst genoemde was nog niet zichtbaar maar de parasitaire Collybia cookei, de Okerknolcollybia, wel op de rottende restanten van de Reuzenzwam aan de voet van de omgezaagde lep. Maar de Zadelzwam was dit voorjaar ook op deze dikke stobbe aanwezig, dus

Mooie structuren van de Zadelzwam en de Parelstuifzwam.

Aardsterren in alle maten....

Parelhoenchampignon, zeldzaam.

De Platte tonderzwam was met behoorlijk grote exemplaren op populierstobben aanwezig en gelukkig was Mels er voor de kleinere soorten..... Zijn doos zat al overvol halfweg de zoektocht.

even pauzeren en van de herfstzon genieten.

Zonnig was het inderdaad!

Het pad met de levertraanzwammen.....

... leidt naar de Pronkhertezwam, *Pluteus umbrosus*.

Alles bij elkaar genomen een vruchtbare dag deze zaterdag in het Axelse bos en om 15:00 uur, moe maar voldaan, werd de terugtocht huiswaarts aangevangen.

Hulst, 12-10-2004

Luciën Noens